...ATUNCI SĂ CITIM DIN SHAKESPEARE?

TELE cronica

De totdeauna și cu toate riscurile, am iubit psihologii — așa cum, de mic copil, marele stăpîn al visurilor noastre, Don Quijotte, a îndrăgit comedianții, luîndu-și riscul de a fi ironizat și calomniat că adoră circarii. Chiar dacă mulți prieteni m-au socotit prea ascuns, prea speculativ, cam gratuit și cam rupt de viață — eu am fost dintotdeauna fascinat de psihologi, de psihiatri, de toți cei care studiază și se gîndesc la conștientul și subconștientul nostru, de oamenii celui mai imprevizibil necunoscut, omul...

Dar ceea ce a susținut duminică un psiholog avizat ca fosta noastră campioană de tir Iudith Moscu, un psiholog al sportivilor și al comedianților, m-a lăsat paf și m-a făcut praf. Probabil că are dreptate — competența la care-mi dă dreptul psihicul meu e foarte limitată la cîteva nebunii pasagere — probabil că are dreptate, dar e oare posibil? Va fi posibil ca înțeleptiți de știința psihologiei să nu ne mai îmbărbătăm băieții și fetele înaintea marilor meciuri, în ziua partidei decisive? Căci omul de știință așa a spus — categoric și fără să clipească: e o mare greșeală să bombardăm sportivul cu cuvinte împovărătoare, înaintea intrării sale în arenă. Acele cuvinte — oricît de nobile, oricît de sincere — nu-i fac bine, nu-l încălzesc, ci-l copleșesc, și-i strică tonusul, puterea de luptă. O bună pregătire psihologică, morală, afectivă se face continuu, de-a lungul întregului antrenament, pentru ca în febra de start să-l lăsăm în pace, să se concentreze singur, să se mobilizeze cum știe el, vorbele noastre deregîndu-i echilibrul emotiv. Greșesc dacă spun că aceasta e una din problemele fundamentale ale sportivului român, în orice disciplină?

Topescu a adus exemplele recente ale „Stelei" cu Badalona la baschet, ale lui Năstase în cunoscuta situație — noi, cu fotbalul nostru, putem veni cu ale noastre, pe plan extern sau intern, cu exemple europene sau din regiune. Pot veni — cu pildele lor — șahiștii, boxerii, canotorii, voleibaliștii, de toate gradele, de toate armele. Nimic nu e mai greu pentru noi decît să cîștigăm întîlnirile decisive. Și pentru o consacrare, nici nu există alteeva decît întîlniri decisive — căci cu cele ușoare, cu adversari minori și slabi n-are nimeni ce face și ce spune. Iar arta noastră (sau știința) de a cîștiga întîlnirile grele și importante, să recunoaștem că n-o cunoaștem la perfecție — tocmai atunci ne tremură mai rău încheieturile, tocmai atunci Rădu canu nu-și mai recunoaște coechipierii și-i confundă cu adversarii, tocmai atunci super-campionul român face cel mai slab meci al vieții sale, tocmai atunci înaintașii cedează nervos și nu-și mai văd capul, tocmai atunci spectatorii pierd curajul, uită cuvintele de îmbărbătare și încep să-și demobilizeze favoriții prin fluierături și chiar ironii, etc. etc.

Se știe toate acestea, le trăim foarte des, dar le discutăm și le analizăm prea puțin. Le corectăm în infimă măsură. Preferăm „articolul tare", strigătul mare, acuzația individuală — uitînd că dopingul psihologic e o problemă colectivă, a spectatorilor și a sportivilor, a ziariștilor și a antrenorilor. Problemă populară de temperament, de dezvoltare spirituală, de civilizație — în care toată lumea e implicată, chiar și chibiții, chiar și cei deștepți și infailibili de pe margine.

„Leac de frică nu-i" — zice un psiholog mai adînc decît psihologii, fără nume, anonimul din popor. Nu frica trebuie diminuată. Frica, emoția, încordarea nu pot și nici nu trebuie eliminate din întrecerea sportivă. Ele însele sînt mobilizatoare. Dar există un punct de foc, o graniță gravă, secretă, cînd ele, mobilizînd excesiv, imobilizează jocul și mișcarea. Atunci nu mai e joacă, atunci vine disperarea, atunci îți dai cu pumnii în cap și zici că nu mai înțelegi nimic: cum, îi bați pe ăia acasă la ei, ai două coșuri avantaj, și cînd joci acasă, returul, ți se taie picioarele la gîndul că poți bîrui și pierzi la trei coșuri și jumătate? Omul de știință zice că nu e chiar de neînțeles.

Să zicem că eu înțeleg foarte bine. Dar mă văd eu în stare să-i spun lui Dumitrache — ca să-i ocrotesc nervii, ca să-l pregătesc științific — să nu uite că ziua femeii cade și anul acesta de 8 Martie? Sau să-i citesc un sonet de Shakespeare...? M-aș socoti eu însumi un jalnic și străveziu ipocrit, care nu îndrăznește să se gîndească la știm noi ce... Mai bine să tremurăm împreună pînă pe 7, decît să fac pe inteligentul, nu?

CORESPONDENȚA:

Matei Boilă — str. Turzei 43 — Cluj: Aveți perfectă dreptate. Expresia mea a fost neatentă și nefericită. Nu se poate stimula spiritul de sacrificiu, e un non-sens. Spiritul de sacrificiu se poate cultiva, educa... Vă mulțumesc cinstit pentru atenția cu care mă citiți.

BELPHEGOR

fotbal

JOCURILE AMICALE NU SÎNT UN PRILEJ DE DESTINDERE!

Se apropie cu pași repezi reluarea activității competiționale oficiale. Au mai rămas practic numai zece zile pînă la gongul inaugural al sezonului fotbalistic 1973. Atmosfera de întrecere începe să devină, peste tot, aproape dominantă, iar apropierea startului, reflectată în abundența jocurilor de verificare, ne îndeamnă să ne gîndim, chiar de pe acum, la campionat, la competiția propriu-zisă.

Dar **jocurile acestea amicale, mai ales cele de la sfîrșit de săptămînă și cu public, nu au încă — în ciuda unei activități de instruire intense și, după toate aparențele, superioară în ansamblu acelela de anul trecut — nici consistență și nici măcar dinamismul necesar.** Să fie oare acesta efectul lipsei de miză ? Sau semnele unei crize în evoluția tr-un efort normal circa 60 la sută din potențialul său, restul de 40 la sută constituind o rezervă la care organismul nu apelează întotdeauna. În mod excepțional, spunea prof. Palfai, un om ponte depăși acel 60 la sută, atingînd chiar limita superioară a posibilităților. Dar într-o astfel de situație, a solicitărilor maxime, trebuie să crească și durata perioadei de refacere, pentru că organismul lucrează mai întîi la recuperarea celor 40 la sută, reprezentînd cheltuielile suplimentare de energie și apoi la cei 60 la sută, valoarea consumului normal. **Și cînd nu este timp suficient pentru o refacere completă, randamentul scade în mod firesc, eforturile ulterioare grefîndu-se pe acumulări de oboseală și nu de energie.**

Spunînd acest lucru, ne vin în minte multe exemple ale unor echipe care reușesc, la un moment dat, rezultate de senzație în anumite împrejurări, pentru ca, după aceea, să suporte consecințele negative ale efortului suplimentar nerecuperat. Cazul cel mai elocvent în această privință este acela al Sportului studențesc, din toamna anului trecut, după victoria obținută în fața lui Dinamo cu 3—0.

Concluzia ce se desprinde de aici ni se pare simplă. Ea s-ar putea rezuma la ideea instruirii științifice, consistente și echilibrate, care își propune un antrenament adaptat nevoilor jocului actual și avînd o dinamică ce se realizează, treptat, pe parcursul întregii perioade pregătitoare de iarnă.

Și revenind acum, după aceste scurte considerații, la imaginea recentelor jocuri de pregătire, ne întrebăm din nou dacă explicația lipsei de miză mai rămîne încă valabilă atîta vreme cît apropiata scadență a campionatului trebuie să constituie ea însăși un mare stimulent în pregătire. De astă dată nu mai amînăm răspunsul pînă la examenul competițional propriu-zis și spunem : **etapa jocurilor de verificare nu-i un prilej de destindere după intensele solicitări de la munte, ci o treaptă superioară a pregătirii, în care efortul trebuie să se ridice la valori identice campionatului, iar întrecerile** — chiar amicale fiind — **să ne sugereze imaginea confruntărilor oficiale. Pentru că așa o cere spiritul performanței.**

Mihai IONESCU

Recentul joc amical Rapid — Lotul de tineret (sub 21 de ani) a fost, prin excepție, un joc de o deosebită vigoare. Să fie oare tinerețea la mijloc !
Foto : S. BAKCSY

pregătirii ? Este greu de dat încă un răspuns cu pretenția certitudinii.

Plecînd de la această idee, gîndul ne poartă, cu ani în urmă, la una din convocările profesionale ale antrenorilor, ținută la Snagov. Atunci, unul dintre specialiștii invitați de peste hotare, prof. Ianoș Palfai din R. P. Ungară, afirma că un om, în general, poate da în-

Și atunci, ce se impune într-o astfel de situație ? Considerînd că jocul competițional presupune un efort normal, fără apel la resursele organismului, este necesar a se mări cantitatea de realizări ale unui jucător în limita procentului de 60 la sută a consumului de energie. Mai concret spus, aceasta ar însemna ca, în loc de 115 alergări sub diferite forme, cîte execută în medie un fotbalist în timpul unui meci, numărul acestora să crească la 140 și chiar mai mult. În ultima analiză, aceasta ar duce la îmbunătățirea capacității fiziologice a jucătorilor și evitarea, în acest fel, a situațiilor în care organismul este obligat să apeleze la rezerve mai greu recuperabile în răstimpul dintre două etape de campionat.

În turneul din Iran

AGHAB TEHERAN — STEAUA 0-1 (0-1)

În cel de-al treilea meci al turneului pe care îl întreprinde în Iran, echipa Steaua a întîlnit la Teheran formația Aghab, clasată pe locul secund în campionatul național. La capătul unei partide spectaculoase, în care fotbaliștii români au fost superiori pe plan tehnic, victoria le-a revenit cu scorul de 1—0 (1—0), prin punctul înscris de **Năstase.** Antrenorul Gh. Constantin a aliniat următoarea formație : **Haidu — Negrea, Smarandache, Ciugarin, Cristache — Vigu, Dumitriu IV, — Pantea, Tătaru, Năstase, Vlad.** În ultimul meci, Steaua va întîlni Selecționata Iranului.

25 februarie — 5 martie

JUNIORII NOȘTRI LA AȘHABAD, ÎNTR-O COMPANIE SELECTĂ

Lotul reprezentativ de juniori va pleca astăzi în Uniunea Sovietică, pentru a participa — alături de echipele R. D. Germane, Cehoslovaciei, Suediei, U.R.S.S. I și II, R.S.S. Gruzia și R.S.S. Turemenia — la un turneu internațional găzduit de orașul Așhabad, între 25 februarie și 5 martie. Vor face deplasarea, printre alții, Ciurea, Cotigă, Negruțiu, Chivu, Iuga, Hurloi, Răducanu, Șumulanschi etc.

ÎN „MECIUL" ECHIPELOR DE TINERET-REZERVE

TRAIAN IONESCU LANSEAZĂ PRESSING-UL

Antrenorul Traian Ionescu, de obicei ponderat în focul polemicii, intervine cu hotărîre în disputa pe tema utilității sau inutilității echipelor de tineret-rezerve. Fără o introducere specială, el pune în aplicare un veritabil **pressing** în disputa cu cei care cer desființarea acestor echipe :

„Sînt din capul locului împotriva ideii de desființare, deoarece, sub masca acestei idei, se ascund cei care își apără interesele personale, vizînd obținerea jucătorilor eliberați ca urmare a eventualei desființări".

— Credeți, totuși, că echipele de tineret-rezerve își fac datoria ?

„Echipele de tineret-rezerve reprezintă o treaptă precisă în sistemul general de pregătire a fotbaliștilor. Eliminarea acestei trepte ar rupe acest sistem de pregătire, care se conturează, din păcate, abia acum. A judeca valabilitatea acestei trepte doar prin rezultatele pe care le-a dat pînă acum înseamnă a nu judeca în perspectivă. Ce vină are ideea echipelor de tineret-rezerve dacă antrenorii le transformă într-un sistem de afirmare personală și dacă, în general, sistemul de transferări este imperfect ? Prin eliminarea acestor neajunsuri și prin stimularea cluburilor în această direcție s-ar face foarte mult".

— Există, totuși, o obiecție întemeiată : în echipele de tineret-rezerve se adăpostesc destui jucători lipsiți de orice perspectivă

„Foarte adevărat. Dar asta nu împietează asupra ideii. O simplă clauză de regulament ar modifica totul. Să dau un exemplu, la întîmplare. Cluburile au în general 30 de jucători, pentru ambele esaloane. Să zicem că echipa întîi susține un joc oficial. Pe foaie se trec 15 jucători. Mai rămîn trei, dat fiind că echipa întîi are 18 jucători. Acești trei jucători rămași în urma alcătuirii lotului de 15 pentru meciul oficial ar trebui să fie singurii jucători de „tineret-rezerve" fără clauză de vîrstă. Toți ceilalți 12, pînă la 30, nu trebuie să depășească vîrsta de 20—21 de ani. După părerea mea, la 20, sau cel mult 21 de ani, un jucător prezintă toate elementele necesare fixării potențialului său de viitor. În acest fel, printr-o simplă clauză de regulament, s-ar rezolva circulația viguroasă a jucătorilor în echipele de tineret-rezerve".

— Mai există obiecția la fel de întemeiată a evasiinexistenței elementului competițional, care face din întrecerile echipelor de tineret-rezerve o simplă demonstrație formală.

„Nu sînt de acord. Simplul fapt că am amintit de goana după puncte a antrenorilor dornici de afirmare personală mă scuteste de comentarii. Judecînd astfel, omitem un fapt de o mare importanță : echipa de tineret-rezerve, ducînd viața de mare performanță a seniorilor, face o școală a acestei performanțe, o școală pe care descoperi o minimalizăm. Eu nu cred, de pildă, că Dumitrache, pe care l-am adus de la T.U.G., ar fi ajuns la marea performanță dacă în locul perioadei petrecute în cadrul echipei de tineret-rezerve ar fi evoluat pe terenurile foarte aspre (și nu întotdeauna fotbalistice) ale Diviziei B. A pune un semn de egalitate între Divizia B și echipa de tineret-rezerve, înseamnă a confunda noțiunile. Pentru mine, echipa de tineret-rezerve trebuie să fie, oricum, o treaptă superioară Diviziei B".

★

Iată încă o piesă la dosarul echipelor de tineret-rezerve. Să mai ascultăm și alte păreri...

Ioan CHIRILA

REPORTAJ LA FĂGĂRAȘ

CHIMIA A DEVENIT NITRAMONIA..., DAR SE FAC EFORTURI ȘI PENTRU SCHIMBAREA UNOR NĂRAVURI

Chimia Făgăraș nu a avut o iarnă prea liniștită. Ocupă, este adevărat, un loc relativ comod în clasamentul seriei a doua a Diviziei B — al nouălea —, dar grijile și necazurile legate de pericolul retrogradării au început să se zărească la orizont încă din penultima etapă a turului. Atunci, ca epilog al unui meci (cu Metalul Drobeta Tr. Severin 3—2 în final, după ce gazdele conduceau cu 3—0 la pauză), care avea să facă destulă vîlvă, trei jucători — Nacu, care îl bruscase pe observatorul federal prezent la meci, Tăulea, autorul unui brutal fault intenționat, și Dumitrescu, care a adus injurii conducătorului jocului — au fost suspendați. În plus, și terenul echipei a fost suspendat pentru un meci oficial (pedeapsă deja absolvită într-o etapă de cupă). Sancțiunile dictate de Comisia de disciplină a F.R.F. au avut în ultimă instanță și un caracter de exemplu : **Nacu** (jucător care nu primise pînă în acel moment nici măcar un avertisment din partea arbitrilor !) — **un an suspendare ; Tăulea — 8 etape; Dumitrescu** (căpitanul echipei) — **4 etape.** Sub acele nepăcute auspicii, echipa a trebuit să se deplaseze la Oradea, pentru meciul din ultima etapă a turului, contra lui F.C. Bihor. Scor : 3—7 și, odată cu el, primele gînduri negre pentru returul campionatului !

Am fost zilele trecute la Făgăraș, căutînd să deslușim consecințele amintitei stări de lucruri și felul în care jucătorii și conducătorii echipei au de gînd să încerce a schimba impresia proastă lăsată opiniei publice. Am aflat de îndată că, imediat după ultimul meci, secția de fotbal a asociației, împreună cu Comitetul de partid din cadrul Combinatului chimic (pe lîngă care funcționează asociația), a ținut o ședință de analiză, în care s-au preconizat măsurile care astăzi au și prins, în parte, viață, în primul rînd în locul antrenorului (instructorului) **B. Bălcăceanu,** a fost instalat un tehnician foarte tînăr, aflat la primul sezon ca antrenor, profesorul **Em. Rotaru.** De fapt, pe hîrtiile federației schimbarea nici nu putea să aibă loc, pentru simplul motiv că Rotaru figura deja cu o normă întreagă pe postul de antrenor prim ! Ce se întîmplase? Simplu, un mic „artificiu", care cine știe dacă nu-l au și alte echipe pe conștiință... După cum se știe, F.R.F. a dat, acum mai bine de un an, dispoziții clare în privința obligativității categoriei de clasificare (minimum a III-a) pe care antrenorii din divizia secundă erau obligați să o posede. Or, Bălcăceanu nu avea această categorie ! S-a recurs atunci la substituirea lui (pe hîrtiile trimise federației) cu Rotaru, pe atunci încă jucător activ al echipei, și absolvent al I.E.F.S.-ului... Prin demiterea lui Bălcăceanu, Em. Rotaru devine însă antrenor cu drepturi depline și cu mult entuziasm. Este foarte tînăr (abia a împlinit 27 de ani) și a mai jucat, înainte de a veni la Făgăraș, la C.S.M. Sibiu, sub conducerea unui alt foarte tînăr antrenor al diviziei, **M. Negru** (31 de ani în prezent, tot absolvent I.E.F.S., dar cu o vechime de aproape 5 ani). Rotaru, ajutat de noul antrenor secund, **M. Nițu** (fost de asemenea jucător al echipei), pleacă la drum plin de încredere că va face o treabă bună.

De fapt, trebuie să mai notăm un lucru aproape esențial... **Chimia Făgăraș,** și-a schimbat numele, echipa se va numi de acum înainte **Nitramonia Făgăraș** și, bineînțeles, se speră ca odată cu noua denumire să se schimbe și multe alte lucruri. De exemplu, „tradiția" punctelor cîștigate în exclusivitate pe teren propriu. Sau — și mai mult — falma de pînă acum a echipei, care să devină de o sportivitate exemplară.

Pînă una alta, să mai notăm faptul că Nitramonia Făgăraș se pregătește cît se poate de serios pentru returul campionatului. (Pesimiștii spun că s-ar mulțumi cu supraviețuirea în divizie, dar optimiștii incurabili, de tipul lui **Ioan Keșeru,** secretarul secției de fotbal, susțin că echipa va termina pe unul din locurile 6—8 !). Făgărășenii au un program de nu mai puțin de... 15 jocuri de pregătire în perioada precompetițională ! Un adevărat retur de campionat, din care 5 meciuri au și fost jucate. Ar fi bine însă să se grăbească : prima etapă a returului (din care vor juca cu C.F.R. Timișoara, pe teren propriu) aproape că bate la ușă. Și îi așteaptă o sarcină grea — aceea de a șterge impresia defavorabilă lor...

Dumitru GRAUR

F. C. ARGEȘ PLEACĂ AZI ÎN ISRAEL

În dimineața aceasta pleacă în Israel echipa F.C. Argeș care va întreprinde un turneu de pregătire de trei jocuri (23 februarie — 7 martie). Printre adversarii argeșenilor se numără și Selecționata de tineret a Israelului, în celelalte două partide urmînd să întîlnească formații din prima Divizie. Fac deplasarea următorii jucători : **Stan. Ariciu, Pigulea, Ofteanu, Barbu, Vlad, Ivan, Ciolan, Mustățea, M. Popescu, Radu, Roșu, Jercan, Cassai** și **Cîrstea.** Dobrin și Troi se află de ieri la Tel-Aviv, unde au sosit direct de la Sevilla.

DINAMO BUCUREȘTI ÎNTREPRINDE UN TURNEU ÎN IRAN

Echipa Dinamo București va pleca mîine în Iran, unde va susține trei partide. Adversarii bucureștenilor vor fi desemnați la sosirea la Teheran. Dinamo urmează să se înapoieze în țară în ziua de 4 martie.

VOM AVEA O SOSIRE „LA FOTOGRAFIE" ?

ȘAH

Joi, după încheierea partidelor întrerupte și înaintea desfășurării rundei a 9-a, turneul maeștrilor prezenta în clasament o situație probabil unică în desfășurarea unei competiții șahiste: **toți cei 12 participanți erau înșirați de-a lungul a 1½ puncte, cu numeroase egalități.** Astfel, pe locul 2 se aflau 3 jucători, pe locul 5 tot atîția, iar pe locul 8 nu mai puțin de 5!

Ne aflăm, evident, în fața unui sensibil echilibru valoric, ceea ce complică misiunea celor însărcinați să selecționeze din rîndul concurenților pe viitorii componenți ai echipei naționale.

De remarcat că în ciuda unui număr destul de mare de remize, jucătorii nu pot fi acuzați de pasivitate sau tactică de „non combat". Dimpotrivă, se joacă destul de energic și de combativ, multe egalități survenind după întrerupere, atunci cînd posibilitățile poziției fuseseră epuizate.

Față de configurația actuală a clasamentului, în care o singură victorie sau o singură înfrîngere poate produce modificări substanțiale în ordinea de pe tabel, ultimele runde se anunță deosebit de interesante.

Iată rezultatele : Vaisman—Mititelu 0—1, Drimer—Botez ½—½, Vaisman—Voiculescu 0—1 (întrerupte), Pavlov—Drimer ½—½ (amînată). **Runda a 9-a:** Mititelu—Pavlov ½—½, Stoica — Drimer într., Nacht — Stanciu într., Voiculescu — Namțu ½—½, Ghinda — Vaisman ½—½, Botez—Ungureanu ½—½.

Clasamentul :

Pavlov 5½, Ghinda 5, Stoica (1), Drimer (1), Mititelu, Voiculescu 4½ etc.

T. NICOARA
arbitru internațional

SPIRIT COMBATIV, ATITUDINE EXIGENTĂ

(Urmare din pag 1)

Că sînt condiții și posibilități corespunzătoare pentru afirmarea atletismului și aici, o dovedește faptul că antrenori ca Ilie Popescu, sau Vasile Purcaru, încadrați de mai puțină vreme au reușit să înregistreze succese importante, ocupînd cu elevii lor locuri fruntașe chiar și în competițiile naționale ale juniorilor. (Titlul de campion al țării la juniori I obținut de sportivul Emil Adămoaie, două recorduri naționale de juniori II realizate de atletul Vasile Geneș ș.a.).

Plenara a relevat o situație nemulțumitoare și la secția de box care, în mod practic, „trăiește" printr-un singur sportiv, Gheorghe Matache, deținător a două titluri de campion al țării. **Lipsa de preocupare a antrenorului Gabriel Madoto, de a selecționa și crește un lot corespunzător de sportivi, a generat situația precară pe care o traversează sportul cu mănuși în Piatra Neamț.** Deși secția se bucură de sprijinul unor animatori ca Mihai Vornicu și Trifan Stroe, salariați ai U.F.S. Săvinești, care în mod voluntar au lucrat pentru dotarea bazei tehnico-materiale a secției de box și au sprijinit-o în toate împrejurările, receptivitatea antrenorului, cît și a clubului, nu au fost pe măsura acestei solicitudini. În plus, remarcăm și faptul că nici pînă în prezent un post de antrenor nu a fost completat, deși necesitatea acestuia este reclamată cu maximum de stringență.

După cum se știe, „Ceahlăul" este mai mult cunoscut pe planul activității sportive la nivel național prin evoluția celor două divizionare ale sale : de volei (divizia A) și fotbal (divizia B). Din păcate deocamdată cel puțin, cele două „piese grele" ale clubului se află la periferia clasamentelor în categoriile în care activează.

În ceea ce privește fotbalul, o amplă relatare asupra cauzelor care au dus la poziția nesatisfăcătoare pe care o ocupă în clasament această formație a fost inserată în coloanele ziarului „Ceahlăul", reliefîndu-se **lipsa de omogenitate în rîndul echipei, o concepție de joc lăsată, de multe ori, la libera voință a jucătorilor, lipsa unei îndrumări tactice corespunzătoare, dar, mai ales, fenomenele de indisciplină, peste care conducerea secției și a clubului au trecut adesea cu ușurință.**

Toate acestea au dus la apariția unor convulsii interne, care s-au accentuat pe măsură ce campionatul de toamnă înainta spre final. Aducerea la cîrma echipei a unui nou antrenor (Al. Constantinescu) a fost o măsură bună, dar numai ea nu va putea scoate din impas colectivul. Pentru aceasta este nevoie de efortul conjugat al tuturor.

Echipa feminină de volei se află și ea în zona „lanternei". Situația se datorește **indisciplinei și superficialității în antrenamente, climatului de suspiciune care domnește în colectiv, mai ales prin plecarea multor sportive la Penicilina Iași** (se poate afirma fără teama de a greși că actualul lot de volei al Penicilinei provine — în mare parte — de la „Ceahlăul"). Federația de volei a greșit admițînd legitimarea la formația ieșeană a unor jucătoare care nu aveau dezlegarea clubului, ca de pildă Georgeta Popescu.

În mod deliberat am lăsat la urmă canotajul, o disciplină ce se afirmă din ce în ce mai mult la Piatra Neamț și care ne-a produs în ultimul an satisfacții dintre cele mai mari, deși în aceste locuri sportul cu vîsle și rame este practicat de puțin timp. Cu sprijinul federației și al organelor locale, datorită preocupării clubului, dar, mai ales, pasiunii de care dau dovadă cei doi antrenori, **Cantemir Garoafa** și **Mircea Irimia,** canotajul se afirmă tot mai puternic pe aceste meleaguri. Secția este, de altfel singura din cadrul clubului care și-a realizat și și-a depășit obiectivele propuse. De aceea, se impune o și mai mare atenție pentru sprijinirea ei, pentru promovarea în rîndurile publicului a ideii că acest sport, care se bucură de toate condițiile în municipiul Piatra Neamț, trebuie să-și croiască un drum sigur spre locurile fruntașe ale canotajului național și internațional.

Numeroșii participanți la discuții **(dr. Stelian Popescu, Constantin Tapu, Cantemir Garoafa, Mircea Crețu, Dimitrie Boariu, Al. Constantinescu, Mihai Vornicu, Mircea Irimia, Constantin Moraru)** au făcut multe propuneri utile pentru îmbunătățirea activității viitoare. **S-a cerut insistent să se acorde o atenție sporită lucrului cu copiii, rezervorul nesecat al progresului, al succeselor viitoare.**

În cuvîntul pe care l-a rostit cu acest prilej, tov. **Emil Ghibu,** vicepreședinte al C.N.E.F.S., s-a referit pe larg **la preocuparea Consiliului Național pentru dezvoltarea sportului de performanță, precum și la sarcinile ce revin, în acest sens, cluburilor, subliniind în mod deosebit necesitatea de a se acorda cea mai mare atenție muncii de selecționare a sportivilor de performanță și recomandînd ca pînă la 1 martie 1973 să se întocmească un plan concret de acțiune.** De aceea, se cere ca munca de selecție să antreneze toți factorii care sînt investiți cu responsabilități în mișcarea sportivă.

Necesitatea unei intense pregătiri politico-ideologice a tuturor sportivilor, a cadrelor de conducere a muncii sportive a fost subliniată de reprezentanții organului local de partid, apreciindu-se că și din acest punct de vedere au existat serioase lipsuri.

Prin planul de măsuri adoptat prin consensul unanim exprimat de participanții la reuniune, plenara clubului sportiv „Ceahlăul" va constitui, fără îndoială, un punct de plecare spre cîștigarea prestigiului de care trebuie să se bucure culorile acestei puternice unități sportive. Îmbunătățirea întregii activități este garantată și de sprijinul pe care organizațiile de partid și de masă din municipiu s-au angajat să-l acorde în viitor.

CONSFĂTUIRI CU ANTRENORII ȘI PREȘEDINȚII SECȚIILOR DIVIZIONARE C

Mîine, în patru orașe **(București, Bacău, Cluj și Timișoara),** vor începe consfătuirile organizate de F. R. Fotbal cu antrenorii și președinții secțiilor divizionare C, la care iau parte și președinții comisiilor județene de fotbal.

În București, consfătuirea cu antrenorii va avea loc mîine, în sala Dinamo, cu începere de la ora 10. Cu acest prilej, cîțiva antrenori vor informa despre procesul de instruire și apoi se va discuta pe această temă. Duminică, de la ora 9, în aceeași sală, se va desfășura consfătuirea cu președinții secțiilor divizionare C și președinții comisiilor județene, în care se va prezenta o informare cu privire la desfășurarea turului campionatului 1972—73.

Consfătuirile de la Bacău, Cluj și Timișoara se vor desfășura după același program.

LA 2 MARTIE, TRADIȚIONALA TRAGERE SPECIALĂ LOTO A MĂRȚIȘORULUI

Și în acest an, Administrația de Stat Loto — Pronosport organizează la 2 martie 1973 tradiționala tragere specială Loto a Mărțișorului, tragere care aduce participanților o bogată listă de premii : autoturisme DACIA 1300 și TRABANT 601, excursii în UNGARIA și IUGOSLAVIA — cu autocarul — durata cca. 10 zile, excursii în GRECIA — cu avionul — durata cca. 8 zile și numeroase premii în bani de valoare fixă și variabilă.

Pentru stabilirea numerelor cîștigătoare, se vor extrage 36 de numere, atribuindu-se 25 categorii de premii.

Participarea se face pe bilete de 2 lei, 5 lei și 15 lei varianta. Mai puteți participa pe variante combinate și combinații „cap de pod". Nu uitați ! Joi 1 martie a.c. este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

• Programul concursului Pronosport nr. 8 de duminică 25 februarie 1973 are drept „cap de afiș" meciul internațional de fotbal din cadrul meciurilor de calificare pentru turneul final al CM de fotbal : Turcia — Italia. În rest întîlniri din campionatul italian. Dar iată acest program : I : Turcia (A) — Italia (A) pronostic pauză ; II : Turcia (A) — Italia (A) pronostic final; III : Ascoli — Cesena pronostic pauză ; IV : Ascoli — Cesena pronostic final ; V : Arezzo — Brindisi; VI : Bari — Varese ; VII : Reggiana — Catanzaro ; VIII : Brescia — Monza ; IX : Como — Catania ; X : Genoa — Foggia ; XI : Novara — Perugia ; XII : Reggina — Mantova ; XIII : Taranto — Lecco.

Astăzi și mîine, ULTIMELE ZILE pentru depunerea buletinelor

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

ORICE DAR ATRAGATOR, POATE FI UN MĂRȚIȘOR!

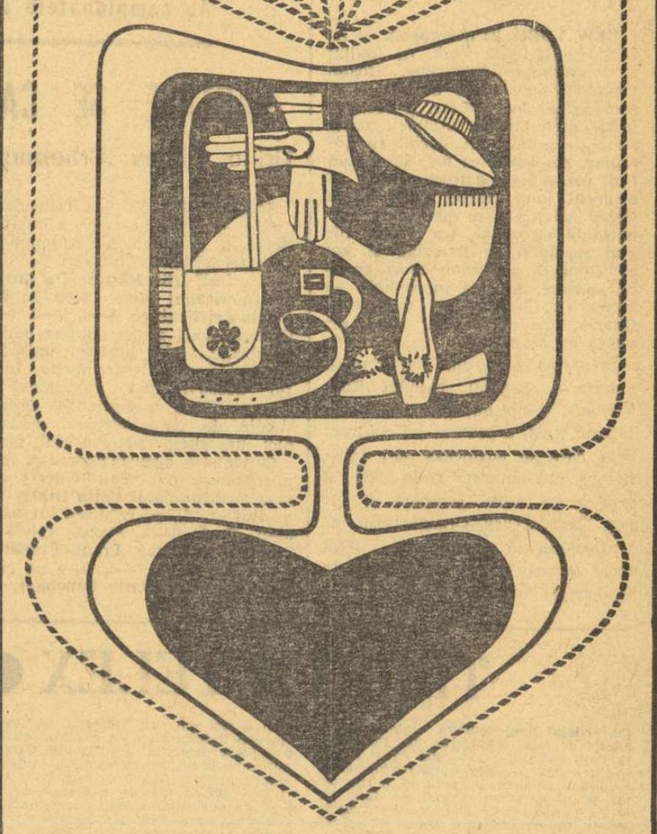

Mărțișor '73

Vă recomandăm : poșete, port-farduri, cordoane, mănuși, papuci de casă, pălării, baticuri, bascuri, pulovere din lînă și P.N.A., seturi (jachete și scampolo), ciorapi, eșarfe...

RECOM (6430)